

ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לארגון
וקשר עם ישראלים בתפוצות

בדיעבד

בדיעבד

טקס זיכרון לציון שנה
לאירועי 7 באוקטובר

י"זום והפקת הטקס: המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות

התמונות המלוות את הטקס לקוחות מתערוכת הצילומים - "ראיתי בחלון שלי ציפור" - שהופקה על ידי המחלקה במטרה להביא את סיפורו של עוטף עזה בסימן של תקווה

קהילות יקרות*

אנו מגישים לכם כאן הצעה לטקס זיכרון - "מיגון ליגון", במלאת שנה לאירועי 7 באוקטובר שטלטלו את עולמנו.

מה כולל הטקס

הטקס כולל: קטעי קריאה, שירים, קטעי עדות, סרטונים שאפשר ומומלץ להקרין ברקע, ותפילות מסורתיות שנוסחו מחדש בעקבות האירועים. בין או כרקע לטקסטים/שירים אנו ממליצים להקרין קטעים מתוך סרטונים שיעשירו את הטקס. לנוחותכם, בעמוד הבא ריכזנו את הסרטונים המומלצים, ומספרנו אותם.

פתוח לשינויים

ההצעה שמוגשת לכם כאן היא כמובן 'שלד' שפתוח לשינויים והתאמות על פי אופי הקהילה שלכם, הזמן והמקום העומדים לרשותכם.

אורך הטקס

המלצתנו היא שהטקס לא יעלה על שעה. כאשר אתם מתכננים אותו, כדאי למדוד זמנים ולהתאים את התוכנית לזמן שהוגדר מראש.

תערוכת צילומים - "ראיתי בחלון שלי ציפור"

לקראת יום העצמאות האחרון הפיקה המחלקה תערוכת צילומים של עוטף עזה בסימן תקווה ותקומה בשם: "ראיתי בחלון שלי ציפור".

הצגת התערוכה יכולה להתאים מאד לאירוע. את התערוכה ניתן לתלות בכניסה או בחלל ההתכנסות. את הצילומים ניתן להזמין וקבל בפורמט דיגיטאלי מוכן להדפסה בלינק הבא:

<https://www.tfaforms.com/5112441>

קיר שיתוף

רעיון נוסף הוא להעמיד בכניסה לאירוע, קיר גדול שמזמין לשיתוף אישי חופשי בכתיבה או בציור. ניתן להדביק על קיר קיים נייר בריסטול לבן, ולידו להניח טושים/צבעים שמאפשרים לכל מי שרוצה להשאיר עליו את חותמו. או להביא "קיר נייד" שאפשר לקפל ולהעביר כך שיוכל להיות מוצג במקומות נוספים בהמשך.

אנחנו עומדים לרשותכם ונשמח לסייע בכל דבר.

תוכלו לפנות אלינו ב- wzo.israelis@gmail.com

שנדע ימים של שקט!

המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות ההסתדרות הציונית העולמית

*הצעת הטקס מיועדת לשני המינים. מטעמי נוחות וכדי למנוע סרבול, הניסוח מופיע לעיתים בלשון זכר או בלשון רבים

© הזכויות לשירים שמופיעים בחוברת שמורות ליוצרים ולאקו"ם

רשימת סרטונים מומלצים להקרנה במהלך הטקס

הסרטונים מופיעים על פי הסדר הכרונולוגי של הטקס. אותו מספר שמופיע ליד הסרטון, יופיע גם בחוברת של הטקס בצמוד לטקסט אליו הוא שייך, כך תדעו מתי נכון לשלב את הסרטונים.

שימו לב להקרין רק את החלקים המומלצים מתוך הסרטונים. החלקים האחרים אינם רלוונטיים

1. הערב יתחיל בדקה וחצי הפותחות מהסרט - "זריחה שחורה" (01:40-00:15), הנובה - מחגיגה לחורבן.

2. לאחר הקראת הפתיח "כך קרה" - מומלץ להקרין את שלוש הדקות (או חלק מהן) הפותחות של הסרטון: "מלחמת שבעה באוקטובר - יומן מלחמה / עדות מקומית". בדקות אלו מופיע רצף צילומים המציגים את ממדי הזוועה וההרס בקיבוצים. לסרטון (02:45-00:00)

3. סרטון שהופק על ידי בי"ח סורוקה ומתאר את 7 באוקטובר מהזווית של קליטת הפצועים. לסרטון (4.40-0.50) **חשוב** להיצמד לזמנים המומלצים כאן ולא להקרין את ההתחלה והסוף של הסרטון שהם יותר "שיווקיים"

4. במהלך הקראת השיר "לעולם לא עוד" ושירת "ים של דמעות" ו"כשצלצלת רעד קולך", מומלץ להקרין את התמונות מתוך הליוויות, שלקוחות מהסרטון: "מלחמת שבעה באוקטובר - יומן מלחמה / עדות מקומית", לסרטון (18:25-13:50)

5. בחלק העוסק בנובה מומלץ להקרין את הקטע הראשון מהסרט #NOVA - הקלטה של שיחת טלפון מצמררת בין בת לאביה. לסרטון (01:25-00:40)

6. ברקע להקראת סיפורי הגבורה, אנו מציעים להקרין את תמונותיהם (המותרות לשימוש) של הגיבורות והגיבורים:

♦ טלי חדד

♦ ענר שפירא

♦ נסרין יוסף

♦ רמי דוידיאן

♦ בני משפחת קלמנזון - אלחנן קלמנזון

♦ הטנקיסטיות

♦ לתמונה של הטנק בו נהגו החיילות

♦ האלופים במיל' ישראל זין, נועם תיבון, יאיר גולן

♦ אבי, אבי ועמנואל, איחוד הצלה - לתמונה של האמבולנס

7. בחלק העוסק בחטופים חשוב לשים לב ולעדכן את המלל בהתאם להתפתחויות האקטואליות.

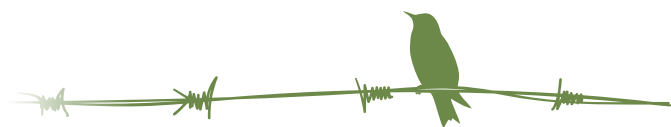
8. בחלק העוסק בחטופים אפשר להקרין תמונות מתוך הסרטון: "... יומן מלחמה / עדות מקומית", צילומים הקשורים למאבק להשבת החטופים לישראל. לסרטון (19:45-8:26)

9. בחלק העוסק ביהדות התפוצות מתאים לשדר סרטון שערכה המחלקה ובו עצרות, מחאות, הפגנות ומיצגים שעשו ישראלים ויהודים ברחבי העולם. לסרטון (02:00-01:00)

10. בנוסף או במקום קריאת הקטע של ליאת פרנקו, אפשר לשדר את הסרטון שמביא לקט של עדויות של ישראלים שגרים במדינות שונות בעולם. לסרטון (הסרטון ארוך, מומלץ לקצר ולקחת קטעים נבחרים ממנו).

11. אחרי הקריאה על הישראלים בתפוצות ניתן להקרין חלקים מהכתבה "יהודי העולם תורמים ציוד ללוחמים". חשוב: להקרין רק בין הזמנים המצוינים, משום שבחלקים אחרים של הכתבה היא עוסקת בתוכן שאינו רלוונטי לטקס. לכתבה (01:00-00:00, 03:43-02:10)

12. במהלך השיר "אנחנו לא צריכים" ניתן להקרין ברקע את התמונות שלקוחות מהסרטון: "...יומן מלחמה/עדות מקומית", בדקות שמציגות את ההתגייסות הספונטאנית של אזרחי ישראל מיד לאחר הטבח. לסרטון (22:20-21:10)

כר קרה¹

ביום שבת 7 באוקטובר 2023, שבת שמחת תורה, ספגה ישראל את מתקפת הטרור הקטלנית ביותר בתולדותיה; בשעה 6:29 לפנות בוקר, בחסות מטח כבד של טילים, חדרא לשטח ישראל אלפי מחבלי חמאס מעזה כשהם ממוטטים את מערך הגילוי המוקדם שבגדר ההפרדה.

רכובים וחמושים הם פרצו לבסיסי צה"ל, לקיבוצי העוטף ולעיירות הסמוכות. מהאוויר ומהיבשה הם הגיעו גם לחניון רעים, שם חגגו באותן שעות אלפי ישראלים במסיבת ה"נובה".

באופן מתוכנן היטב הם השתלטו על צירי התנועה המרכזיים, מקשים על כוחות הצלה ישראליים להתקרב, ופוגעים בכל מי שניסה להימלט.

בכל מקום שאליו הגיעו טבחו מחבלי החמאס באכזריות בלתי נתפסת. הם רצחו ללא הבחנה קשישים נשים וטף. משפחות שלמות. הם אנסו, התעללו בגופות, בזזו מכל הבא ליד, ולבסוף שרפו. רכוש וחיים. מאות נחטפו לעזה.

מדינת ישראל וצה"ל נתפסו לא מוכנים. רק לקראת שעות אחר הצהריים המאוחרות החלו כוחות מסודרים גדולים של צה"ל להגיע לישובים. בגבורה עילאית ובתנאים בלתי אפשריים נלחמו כוחותינו במחבלים. רק לאחר 48 שעות ארוכות של לחימה עקובה מדם הצליחו לטהר את השטח כליל.

זו הייתה שעתם הגדולה של רבים ורבות שפעלו מכוח צו ליבם ומצפונם, תוך סיכון נפשם. חלקם לא שבו. זו הייתה שעתה הגדולה של החברה האזרחית בישראל. שמסך תהום 6 באוקטובר התלכדה באחת. של גברים ונשים בקו החזית והעורף. של ישראלים החיים בתפוצות והרגישו שהקרקע נשמטת באחת תחת רגליהם. חלקם עלו על מטוסים, ורבים אחרים התגייסו במקומותיהם לסייע בגיוס משאבים, סיוע להגברת המודעות לחטופים ולחטופות, בעשייה למען הקהילה. למען הבית.

במתקפת 7 באוקטובר נרצחו 860 אזרחים (כמעט מחציתם במסיבת "הנובה") ו-578 חיילים, שוטרים, לוחמי שב"כ ואנשי כוחות הצלה*. אלפים נפצעו. ביניהם מאות פציעות קשות ואנושות. 251 בני אדם נחטפו לרצועת עזה. בהם: ילדים, נשים, קשישים, אזרחים זרים וחיילים. כמחציתם עדיין שם.

*המספרים מתעדכנים מעת לעת, בעקבות גילויים פורנזיים ומודיעיניים חדשים מהשטח.

2 אנו מכונסים כאן יחד, לציין שנה לאירועי 7 באוקטובר. אירועים שהיו יוצאי דופן בכל אמת מידה המוכרת לאנושות. אירועים שהזעזוע והטלטלה שבאו בעקבותיהם בחברה האזרחית בישראל ובקרב ישראלים ויהודים ברחבי העולם כולו, היו מהקשים שידענו.

נעמוד דקת דומיה לזכר קורבנות 7 באוקטובר.
הקהל מתבקש לקום.

בעקבות אירועי 7 באוקטובר כתב יעוז סבר, (סופר, איש עסקים, תקשורת ויחסי ציבור ישראלי. משמש כמנכ"ל קבוצת החברות My Team group) גרסה מותאמת חדשה ל"זיכור".

להקראת ה-"זיכור" הקהל מתבקש לקום;

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל

את בניו ובנותיו, הנאמנים והאמיצים, חילי צבא ההגנה לישראל, כוחות ההצלה, אנשי קהילת המודיעין, הביטחון והמשטרה, אֶזְרָחִים וְאֶזְרָחִיּוֹת אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּאֲרוֹעֵי הַשְּׁחֹרָה, וַיֵּצְאוּ בְּרֹאשׁ הַכּוּחוֹת לְהַצִּיל אֶת הָעַם מִיַּד מְרַצְחִים, חִיּוֹת אָדָם, מְאָרְגוֹנֵי הַטְּרוֹר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבַּרַךְ בְּזֵרְעוֹ וַיֵּאבֵּל עַל זֵיו הָעֵלּוּמִים וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ.

יִזְכֹּר אֶת גְּבוּרַת הַקְּבוּצִים, הַמוֹשְׁבִים וְהָעָרִים, אֲשֶׁר עָמְדוּ עַל הַמִּשְׁמֵר עַד שְׂכָחָם תֵּשׁ.

יִזְכֹּר אֶת הַקְּצִינִים שִׁיָּצְאוּ בְּרֹאשׁ הַכּוּחוֹת, אֶת הַחִלָּים, אֶת הָאֵב וְהָאֵם שֶׁהִגְנוּ בְּגוֹפָם עַל מִשְׁפְּחָתָם וַיֵּדָם קִצְרָה מְלֵהוֹשִׁיעַ.

יִזְכֹּר אֶת הַתִּינוּקוֹת אֲשֶׁר נִרְצְחוּ בְּשִׁנְתָם, אֶת הַיְלָדִים וְהַקְּטִינִים בְּבֵתֵים הַמְעֻשָּׂנִים שֶׁזָּעְקוּ עַד שֶׁנָּחַר גְּרוֹנָם וְלֹא נִמְצָא לָהֶם מוֹשִׁיעַ. יִזְכֹּר אֶת הַחֲטוּפִים, שֶׁהוּבְלוּ עַל לֹא עוֹל בְּכַפָּם בְּיַד הַצּוֹרֵר, וְהֵם הַלּוּמִי כְּאֵב וְצֵעַר.

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת אִמְצַץ הַלֵּב, הָעֲרָבוֹת הַהֶדְדִית וְהָרַעוּת שֶׁל הַנְּסָפִים בְּאֶסּוֹן הַכְּבֵד.

יְהִי חַלְלֵי אֲרוֹעֵי הַשְּׁחֹרָה, חַתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר. וְנִזְעַק בְּשִׁמָּם - לְעוֹלָם לֹא עוֹד.

כְּשֶׁאֲמוֹת, מְשֵׁהוּ מִמְּנִי, מְשֵׁהוּ מִמְּנִי
יְמוֹת בָּהּ, יְמוֹת בָּהּ.
כְּשֶׁתִּמּוֹת, מְשֵׁהוּ מִמֶּךָ בִּי, מְשֵׁהוּ מִמֶּךָ בִּי
יְמוֹת אֶתְךָ, יְמוֹת אֶתְךָ.

כִּי כְּלָנוּ, כִּן כְּלָנוּ
כְּלָנוּ רִקְמָה אֲנוּשִׁית אַחַת חַיָּה
וְאִם אֶחָד מֵאֲתָנוּ
הוֹלֵךְ מֵעַמּוֹנוּ
מְשֵׁהוּ מֵת בְּנוֹ -
וּמְשֵׁהוּ, נִשְׁאָר אֵתוֹ

אִם נִדְעֵ, אִירָ לְהַרְגִיעַ, אִירָ לְהַרְגִיעַ
אֶת הָאִיבָה, אִם רַק נִדְעֵ.
אִם נִדְעֵ, אִם נִדְעֵ לְהַשְׁקִיט אֶת זַעַמְנוּ,
עַל אִף עֲלֻבוֹנֵנוּ, לֹמֵר סְלִיחָה.
אִם נִדְעֵ לְהִתְחִיל מֵהַתְּחִלָּה.

שירים עד כאן

מילים: נתן יונתן, לחן: נחום הימן

שירים עד כאן.
נתנה לנו ארצה
עד שהזמן שלנו יעצר.
היו נשמים ואור
מה עוד אפשר לרצות,
מה עוד אפשר לרצות
יפים ממני וממך
יפים ממני וממך
האדמה לקחה.

שירים עד כאן.
דקה אחר דקה
קצרות ואוהבות וכוֹאֲבוֹת,
אבל האחרונה
סופית וארצה
סופית וארצה
שעון השמש והחול
שעון השמש והחול
הניע עד הקו.

שירים עד כאן.
בגבה הפסגה
גם האויר מתחיל להיות דליל,
אבל לכם ולי
עוד נשארו מלים
עוד נשארו מלים
לזכר איה שהיינו כאן
לזכר איה שהיינו כאן
כְּשִׁיסְגַר הַגֵּן.

שירים עד כאן.
הבכי והצחוק
קולות האנשים, כוכבי הזמן.
השמש והים
הלחם, העולם
המר והמתוק
וכל מה שהיה נשאר
וכל מה שהיה נשאר
לחיות בתוך השיר.

Songs till now

Lyrics: Natan Yonatan
Music: Nachum Heiman

we were given a time extension
until our time stops.
There were rains and light
what more can you want,
what more can you want
those more beautiful than you and I
those more beautiful than you and I
the Earth took.

Songs till now
minute after minute
short, loving and painful
but the last
final and long
final and long
the sun dial and the sand
the sun dial and the sand
got to the line.

Songs till now
at the height of the peak
even the air starts to be thin
but to you and me
words still remain
words still remain
to remember how we were here
to remember how we were here
when the garden will be closed.
Songs till now
the weeping and the laughter
people's voices, the stars of time.
The sun and the sea
the bread, the world
the bitter and the sweet
and all that was - we will leave
and all that was - we will leave
to live within the song.

Source: www.hebrewsongs.com

Shirim Ad Kan

Shirim Ad Kan
Shirim ad kan
nit'nah lanu arkah
ad shehazman shelanu ya'atzor.
Hayu g'shamim ve'or
mah od efshar lir'tzot,
mah od efshar lir'tzot
yafim mimeni umimech
yafim mimeni umimech
ha'adamah lak'chah.

Shirim ad kan
dakah achar dakah
k'tzarot ve'ohavot vecho'avot,
aval ha'achronah
sofit va'arukah
sofit va'arukah
sha'on hashemesh vehachol
sha'on hashemesh vehachol
higi'u ad hakav.
Shirim ad kan
begovah hapisgah
gam ha'avir mat'chil lihyot dalil,
aval lachem veli
od nish'aru milim
od nish'aru milim
liz'kor eich shehayinu kan
liz'kor eich shehayinu kan
k'sheyisager hagan.

Shirim ad kan
habechi vehatz'chok
kolot ha'anashim, koch'vei hazman.
Hashemesh vehayam
halechem, ha'olam
hamar vehamatok
vechol mah shehayah nash'ir
vechol mah shehayah nash'ir
lichyot betoch hashir.

In the fields around Kibbutz Be'eri,
Photographer: Amnon Arad

ילדי גן "איתן" חוזרים מהמרכז ליישוב בני נצרים. צלמת: עדי ירחי

אצלנו בגן

מילים ולחן: יפתח קרזנר. ביצוע: שיי-לי עטרי

אצלנו בגן יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא מכיר
אבל מי לא שמע על האומץ של רן
הוא הכי מהיר בחול, הוא הכי חזק בגן
אבל יש לו סוד אחד שפחד הוא לגלות
שהוא כל כך מאוהב באחת הילדות

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן יש הרבה חברות
יש כאלה נחשבים, יש כאלה שפחות
אבל מי לא שמע על קופצי הנדנדות
מריעים להם כפיים, מלמדים אותם לנחות
מורמים על נס הדגל, גאוות כל האזור
רק לפעמים כשהם קופצים רחוק הם שוכחים לחזור
אז בלילות קרים

עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
כל עולמו מוגן מתחת לשמיכה

אצלנו בגן נפרדים בשמחה
כי היום לא ארוך ונפגשים שוב מחר
חוץ מאלה שפתאום לא חוזרים יותר לגן
אמרו לי שהם רק עברו דירה מעבר לענן

אז בלילות קרים
עם פנס מתחת לשמיכה הם מדברים
והוא מגלה לה מה היא בשבילו
היא בוכה כשהוא מציע לה להיות כל עולמו
בערב שלפני המלחמה
אצלנו בגדוד יש המון ילדים
את חלקם אני אוהב, את חלקם אני לא מכיר

ישובים וקיבוצים רבים נפגעו בשבעה באוקטובר, שלושה מהם נפגעו באורח אנוש: ניר עוז, בארי וכפר עזה.

שי-לי עטרי, זמרת צעירה שהתגוררה בקיבוץ כפר עזה יחד עם בעלה, יהב וינר ז"ל, ובתם התינוקת שיה, סיפרה על הזוועות שחוותה:

"בשש וחצי בבוקר החלו פיצוצים ונשמעו קולות ירי. עד מהרה הבנו שאלו לא פיצוצים רגילים, ומקבוצות הווסטאפ שלנו הבנו שיש חדירת מחבלים. סגרנו את הממ"ד והתחלנו לשמוע קולות וצעקות בערבית. שמענו את המחבלים מחוץ לבית שלנו, אז בעלי ואני עברנו למוד שקט ודיברנו בפנטומימה. סיכמנו בינינו בתנועות שאם המחבלים ייכנסו - הוא יחזיק את הדלת ואני אברח עם שיה, התינוקת שלנו בת החודש.

הם התחילו לפתוח את החלון של הממ"ד ויד של מחבל נכנסה והתחילו לדחוף את הברזל של החלון. יהב החזיק את החלון ואני ברחתי החוצה מהדלת של הממ"ד כששיה על הידיים שלי... התחלתי לרוץ וחיפשתי להיכנס לבית של שכנים, דפקתי ולא הייתה תשובה. התחבאתי בשיחים ואחר כך מאחורי דלתות. שמעתי אותם מתקרבים שוב ונכנסתי למחסן של שכן. היריות המשיכו ...

אבל אז שיה התחילה לבכות והם התקרבו לכיווננו. כל בכי של שיה היה ממש כמו טרף בשבילם. הם שמעו אותה בוכה והחלו להתקרב. ברחתי החוצה ודפקתי בדלת של שכנים שראו אותי בזכות המצלמות. נכנסתי איתם לממ"ד יחד עם שלושת ילדיהם.

היה לנו חלב חמוץ ומים, והתחלקנו בזה כולנו... במקום מוצץ - נתתי לה את האצבע שלי.

המחבלים שרפו בתים והעשן נכנס לממ"ד וכולנו שאפנו את זה. חשתי שיה נפגעה גם מהריצה שלי כי טלטלתי אותה, אבל היא בסדר. המצב שלה מתייצב...

הרגע הראשון שבו הרשתי לעצמי להתפרק היה כשחולצנו מהממ"ד, אחרי שכוחות הביטחון טיהרו את השטח. ניסיתי לחשוב איפה בעלי והתחלתי להרגיש אשמה שלא אמרתי לו לבוא איתי...".

שלושה ימים מאוחר יותר נמצאה גופתו של יהב. בן 37 היה במותו.

(דבריה של שיי-לי פורסמו על ידי רן בוקר ב-9/10/2023 ב-Ynet)

שי-לי עטרי ביצעה את השיר "אצלנו בגן" שכתב והלחין יפתח קרזנר במבצע "צוק איתן". מילותיו של השיר הופכות נבואיות אחרי אירועי 7 באוקטובר:

ים של דמעות

מילים: זמירה חן, לחן: רפי נבאי

ארוכים הלילות מיום שהלכת
האביב כמו הסתיו כל כך אפור
ובלב זיכרונות מן הסתם כבר שכחת
ותפילה, תפילה כנה שתחזרה.

ים של דמעות בשתי עיני
ליבי זועק שובה אלי
קולי שובר את הדממה
התשמע התשמע.

מה שומם הוא חדרי מיום שעזבת
השעון שעל הקיר ליבו נדם
ובודד בפניה הכיסא שאהבת
בלעדיך העולם כה מיותר.

ים של דמעות...

עוד אשוב ילדתי אתה כה הבטחת
רק חכי ושלי הישארי
עם הזמן רק מכתב יחידי לי שלחת
הדפים דהו מזמן גם שערי.

ים של דמעות...

לעולם לא עוד⁴

מילים: שמעון אלקבץ

הכי מפחיד זה הגעגוע
שנוחת עליך בלי להודיע
גורם לך לבכות ברגע הלא מתאים
בדיוק בקופה עם הדברים בשקית

הכי צורב זה רגש האשמה
איך לא היית איתה ברגעי האימה
בשעות שהיא הייתה תחת אש ודם
היא רק רצתה שתגיד הכול יהיה בסדר
לעולם לא עוד אמרו לנו הורינו
לעולם לא עוד הבטיחו מנהיגינו
לעולם לא עוד אמרנו לילדינו
רק העולם כבר לא עוד עברנו

הכי מפחיד זה הגעגוע
איך לא היית איתה
היא רק רצתה שתגיד הכול יהיה בסדר
לעולם לא עוד אמרו לנו הורינו
לעולם לא עוד הבטיחו מנהיגינו
לעולם לא עוד אמרנו לילדינו
רק העולם כבר לא עוד עברנו
נשארנו לבדנו
הכי מפחיד זה הגעגוע
זה הגעגוע

3 בשל מיקומו, ביה"ח
סורוקה היה הראשון לקלוט
את מאות הפצועים ב-7
באוקטובר. עדותו של הצוות
הרפואי בחדר המיון מביאה
את סיפורו של האסון הנורא
ובה בעת את עוצמותיה של
החברה האזרחית הישראלית.

בין עשרות הנרצחים בקיבוץ
כפר עזה, הייתה גם סיוון
שנרצחה יחד עם בן זוגה
נאור חסידים.

אביה של סיוון, שמעון
אלקבץ, כתב לזכרה את
השיר - "לעולם לא עוד".

לאחר טבח שבעה באוקטובר כתבו הרבָה תמר אלעד
אפלבום ותלמידת בית המדרש לרבנות ישראלית,
שרה סגל כ"ץ, תפילת "אל מלא רחמים" מיוחדת:

אל מלא רחמים

אל מלא רחמים
בעולם שלא היו בו רחמים
המצא מנוחה עדינה
תחת כנפי השכינה
במעלות הנשברות של זהר האדם
לנשמת כל מי שנפגעו
ונפרעו פרעות וכל זועות
ב-7 באוקטובר.

על האימה אשר פקדה איש ואשה
זקנים ובני הנעורים וילדות וילדים
שאין פינו יודע כיצד לזעק ולאמרה.

בעבור שאנו מקוננות ומקוננים
בעבורן, בעבורם, בעבורנו
על זה היה דוה לבנו
על אלה חשכו עינינו
אוי לנו כי נשברנו
אוי כי בתינו שנו.
כי נשמותינו וגופנו ענו
ופנינו חשכו.

לכן בעל הרחמים
יגלה סבלותינו לעולמים
ומסוף העולם ועד סופו
ישמעו הקולות הנאלמים
וישמר בצרור החיים נשמתנו
החיים הם נחלתנו
ונבוא בשלום להחלמתנו
אל, נא רפא נא לנפגעות ולנפגעים.
אל, נא רפא נא למשפחות ולמטפלים.
אל, נא רפא נא לנו כלנו.
ונאמר אמן.

5 369 צעירים וצעירות ישראלים נרצחו
באכזריות במסיבת הנובה. צעירים שבאו
'לחגוג את החיים' ומצאו במסיבה את
מותם. המחבלים הרגו ווידאו הריגה, אנסו
את הנשים הצעירות והתעללו בגופותיהן.
ולבסוף שרפו את הגופות. עשרות
ממשותפי המסיבה נחטפו לעזה.

קטע מתוך עדות שהקריאה בכנסת תנ"צ שלומית לנדס, ראש חטיבת החקירות באגף החקירות במשטרה:

"ראינו את הצעירות עם הג'ינס האופנתי או
השרוואל הנוח, את הבחורות עם הקעקועים
שיצאו לחגוג... נעלים נשיות... השיער הארוך, את
הראסטות, את הבגדים שאיתם התכוונו ללכת
לעבוד או לחגוג או סתם להיות עם הילדים.

"ראינו את הלק הבוהק, המנצנץ. למדנו שלק-ג'ל
עמיד, גם בפני זועות. מה שהיה עבור האישה
סמל לתקווה ולטיפוח הפך מבחינתנו לסמל של
קטיעת חיים ונשיות והתעללות.

"כאן נשים... לא יספרו על מה שהיה. לא
יתאפשר לנו לסגור עורן מעגל... גם העדים
למעשי הזוועה נרצחו רובם...

"ככל הנראה אנחנו עדיין לא יודעים את היקף
וגודל הזוועות, אולם עלינו להביא לידיעת העולם
הנאור, שמדבר רבות על הזכות לחיות בביטחון
ועל זכויות לנשים, את כל מה שקרה כאן
בשבעה באוקטובר."

כשצלצלת רעד קולך

מיילים: נתן זך, לחן: חנן יובל

כשצלצלת רעד קולך
ואני ידעתי שאני אבל בגלך

ולא היה לי צורך לשמוע את דברך
כי כשצלצלת רעד קולך

ואני ידעתי שאני אבל בגללי
ולא היה לך צורך לשמוע את קולי

כי כשצלצלת רעד קולך
ואני ידעתי שאת כבר אינך.

הוריקן

ביצוע: עדן גולן, מילים: אבי אוחיון, קרן פלס
לחן: סתיו בגר, אבי אוחיון, קרן פלס לביצוע של השיר

Writer of my symphony
Play with me
Look into my eyes and see
People walk away but never say goodbye

Someone stole the moon tonight
Took my light
Everything is it black and white
Who's the fool who told you boys don't cry

Hours and hours, empowers
Life is no game but it's ours
While, the time goes wild

Everyday I'm losing my mind
Holding on in this mysterious ride
Dancing in the storm
I got nothing to hide
Take it all and leave the world behind
Baby promise me you'll hold me again
I'm still broken from this hurricane
This hurricane

Living in a fantasy, ecstasy
Everything is meant to be
We shall pass but love will never die

Hours and hours, empowers
Life is no game but it's ours
While, the time goes wild

Everyday I'm losing my mind
Holding on in this mysterious ride
Dancing in the storm
I got nothing to hide
Take it all and leave the world behind
Baby promise me you'll hold me again
I'm still broken from this hurricane
This hurricane

לא צריך מילים גדולות
רק תפילות
אפילו אם קשה לראות
תמיד אתה משאיר לי אור אחד קטן

6 אירועי 7 באוקטובר הביאו אתם אינספור סיפורי גבורה עילאית. חודשים אחרי השבת הנוראה היא, ועדיין ממשיכים להתגלות כמעט מדי יום סיפורים שלא יאומנו על ישראלים שעזבו הכול, ותוך סיכון ממשי לחייהם, יצאו להציל חיים.

נשים וגברים, צעירים ומבוגרים. חיילים ואזרחים. מתוך החושך הגדול, נצצו סיפורי גבורה מפעימים:

טלי חדד מאופקים, אמא לשישה ששלחה את בנה להילחם, והלכה בעקבותיו, פינתה אותו בקור רוח כשנפצע, והמשיכה לפנות פצועים כמעט לבדה תחת אש.

ענר שפירא ז"ל, חייל בסדיר שבילה בנובה, ובשעה שעשרות צעירים הסתתרו במיגונית, עמד בפתח והדף בידיים חשופות רימון אחרי רימון עד שנפל.

נסרין יוסף, דרוזית תושבת יתד, שעזבה את הממ"ד ובאומץ יוצא דופן חתרה למגע עם מחבלי הנוח'בות. היא התחזתה לערבייה מוסלמית, שוחחה עם המחבלים ובעורמה ויצירתיות הצליחה להוציא מהם מידע קריטי ולהעבירו לכוחות צה"ל. במעשיה, הצילה נסרין את הישוב.

רמי דוידיאן, תושב פטיש, שנסע הלך ושוב במשך שעות ארוכות תחת אש, וחילץ מהתופת ברעים מאות צעירים ברכבו הפרטי.

בני משפחת קלמנזון, (צוות אלחנן) אלחנן, מנחם ואיתיאל, שהגיעו עצמאית מעותניאל לקיבוץ בארי, וללא שקיבלו הנחיה מאיש, חילצו במשך 16 שעות רצופות משפחה אחר משפחה, ובסך הכול כמאה חברי קיבוץ נצורים מבתיהם. אלחנן נפל בקרב והצוות זכה בפרס ישראל.

הטניקיסטיות הראשונות בעולם שעשו היסטוריה, כאשר שעטו עם הטנק לעבר הקיבוצים סופה וחולית ויחד עם כוחות קומנדו נוספים טיהרו את שטחי הקיבוץ ממחבלים.

האלופים במיל' ישראל זין, נועם תיבון ויאיר גולן, שבעשור השביעי לחייהם, אחרי שנים שלא אחזו בנשק, שעטו ללא מורא לעבר יישובי העוטף, והצליחו להרוג מחבלים ולחלץ תושבים ופצועים.

אבי ג'יאן, אבי יודקובסקי, עמנואל סקעת, מתנדבי "איחוד הצלה", עלו על האמבולנס ודהרו דרומה. הם התעלמו מהמחסומים, סבבו בין הזירות הקשות, וחילצו פצועים במשך יותר מיממה, כשמעליהם שורקים כדורים וסביבם כאוס מוחלט.

לא נוכל להביא את סיפוריהם של אלפי הגיבורות והגיבורים שהיו אורות נוצצים באפלה הגדולה. רק סיפורים אחדים.

הערב אנו זוכרים גם אותם. מעלים על נס את מעשי גבורתם, ומחבקים את משפחותיהם של אלו שנפלו כשהיו שם עבורנו.

שיר למעלות

אָשָׂא עִינֵי אֶל־הַהַרִּים מֵאֵין יָבֵא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:
אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שְׁמֶרְךָ:
הִנֵּה לֹא־יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
ה' יִשְׁמְרֶךָ ה' צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ:
יִזְמֵם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִזְכֶּה וְיָרַח בְּלִילָה:
ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ:
ה' יִשְׁמַר־צִאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ מִעֵתָה וְעַד־עוֹלָם:

תהילים קכ"א, לחן יוסף קרדונר

מנעי קולך מבכי⁸

מילים ולחן: עידן רייכל

כי בלילות שנתך נודדת
וכל חלום הוא למורא
הטי אז את אוזנך לשקט
קול חסד רחמים עוד יעלה
הנה הוא בא

כי בשבילו נפשך נשמרת
הרי קרבה היא השעה
עד ששדוד בזרועותייך
ייפול בסוף הדרך כשישובו לגבולם
רק מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה
כי השער יפתח לו
יבוא בו בסערה כשישובו לגבולם

עד אל נחלי המים
דרך שארית כוחך
אם ישיבנו אז נשובה
מנעי קולך מבכי
יש תקווה לאחריתך
רק מנעי קולך מבכי ...

7 251 גברים, נשים, קשישים ותינוקות, חיילים ואזרחים זרים נחטפו
ב-7 באוקטובר משטח מדינת ישראל לרצועת עזה על ידי מחבלי
חמאס. ביניהם עשרות בעלי אזרחות נוספת על זו הישראלית, מ-33
מדינות בעולם.

**הרש פולין גולדברג היה אחד מהם. הרש, בנם של ג'ון פולין ורייצ'ל
גולדברג, נולד בקליפורניה ועלה עם משפחתו לישראל בגיל 7.**

בבוקר 7 באוקטובר היה הרש בפסטיבל הנובה. בשעה 8:00 בבוקר,
שעה לאחר תחילת המתקפה, סימס למשפחתו: "אני אוהב אתכם".
עשר דקות לאחר מכן הוסיף: "אני מצטער". הרש מצא מקלט
במיוגונית, שקיבלה את השם 'מיוגונית המוות'. מחבלי חמאס השליכו
פנימה שוב ושוב רימונים. במהלך ההתקפה נפגע הרש ואמת ידו
נשמטה מהמרפק. הוא הצליח לקשור לעצמו חוסם עורקים על מקום
הפציעה. עדים ששרדו מהמיוגונית אישרו כי ראו מחבלים חוטפים את
הרש וישראלים נוספים, ומעלים אותם על טנדר.

18 ימים לאחר החטיפה נשאה אימו של הרש, רייצ'ל גולדברג, נאום
נוקב באו"ם:

... "אני גרה, ביקום נפרד מכם" אמרה. "זה נראה כאילו אנו גרים
באותו המקום, אך אני כמו כל האימהות והאבות, הבני זוג, הילדים,
האחים של החטופים, חיה ביקום אחר.

על אף שלשואלים אין כל כוונה להתאכזר, אנו נשאלים מדי יום את
השאלה האכזרית - מה איתכם?

תדמיינו את אמא שלכם, שמוצגות בפניה רק שתי אפשרויות: או
שבנה מת או שידו נקטעת, הוא נחטף באיומי אקדח לעזה ואף אחד
לא יודע איפה הוא או אם הוא דימם למוות.

תדמיינו את אמא שלכם.

זאת התשובה שלי לשאלה 'מה שלומי'.

זה מה שכולנו, ביקום שלנו מרגישים. יקום שמעבר לכאב, יקום ללא
שינה, יקום של דמעות".

**בחודשים שחלפו מאז 7 באוקטובר, שוחררו כמה עשרות חטופים
וחטופות. בודדים נוספים הצליח צה"ל לחלץ במבצעים הרואיים.
אחדים נורו או נהרגו בשבי. עד כה לא הושג הסכם המקובל על שני
הצדדים להשבתם של כלל החטופים.
עם ישראל כולו נושא תפילה לשובם!**

צילום: מיטל אמזד, לטי"מ

9 אירועי 7 באוקטובר טלטלו לא רק את אזרחי מדינת ישראל. אף ישראלי ויהודי בעולם כולו לא יכול היה שלא להישאב כל כולו פנימה.

חרף נחשול האנטישמיות הגואה, יהודים וישראלים במדינות רבות ברחבי העולם יזמו ללא לאות אינספור מיזמים על מנת לשמר את החטופים והחטופות בעזה בתודעה הציבורית העולמית, והשתתפו באומץ בהפגנות נרחבות למען מדינת ישראל ולמען השבת החטופים.

10 ישראלית בגולה / ליאת פרנקו

להיות ישראלית בגולה זה לנסות לשחק "שגרה" כשהתודעה במלחמה. זה להסיע, להביא, להחזיר, לבצע משימות "על אוטומט" כשהגוף במלחמה. כל תא ותא בגוף נמצאים במתח 24/7. יום רודף יום. המספרים עולים. הימים עוברים. ואת על אוטומט.

זה לרצות לצעוק שכולם ידעו מה קורה אצלך בבית, אבל לשתוק. זה לענות לשאלות של "המשפחה בסדר?" בתשובה לקונית - "הבית שלי לא בסדר". לא לנשום, להיחנק מדמעות.

...
ככה זה להיות ישראלי

...
זה להתרגש מכל זר שמביע תמיכה. שמחייך אלייך בעיניים טובות. ששואל איך את מרגישה.

להכיר על זה תודה תודה תודה.

זה לחפש בכל רגע עוד מידע, ועוד נתון, ולהרגיש ריקנות כל פעם שאת לא מחוברת.

העצים במקומם. השמש זורחת. אנשים מחייכים. אבל הבית שלך בסכנה. לנסות למלא את הפער בתקווה. "יהיה בסדר" ולהבין שזה הכי ישראלי שיש.

זה להיות ישראלית בגולה.

זה לרצות לעזור, להיות משמעותי. לקבל עשרות הודעות. עשרות קבוצות. עשרות מיזמים.

לחשוד. שלא יעבור לאויב. להתחבר רק למי שאתה מכיר.

...

להיות ישראלית בגולה זה להיות בתודעת מלחמה אבל מורדמת. מושתקת. כואבת. לבד.

זה לראות ישראלית אחרת ולחבק אותה, בלי מילים.

אנחנו מרגישות אותו דבר.

להיות ישראלית בגולה זה לצעוק לאחים ולאחיות שלנו בארץ

שאנחנו שם. בדיוק כמוהם.

מפחדים, מקווים. ואיתם.

פשוט רק רחוקים.

מקום לדאגה

יוצאי דופן ומרגשים היו נאומים בעד ישראל שנשאו מנהיגים לא יהודיים בעולם. אחד מהם היה הנאום שאותו נשא ראש העיר ניו יורק, אריק אדמס, שבוע לאחר הטבח, במסגרת הפגנת תמיכה בישראל מחוץ לבניין האו"ם:

"אנחנו לא בסדר כשאנחנו רואים ילדות צעירות נלקחות מהבית ונגררות ברחובות. אנחנו לא בסדר כשאנחנו רואים סבתות נגררות מבתיהן וילדים נורים ליד משפחתם. אנחנו לא בסדר כשממש כאן בעיר ניו יורק יש כאלה שחוגגים בזמן שבו אסון מתרחש. אנחנו לא בסדר כשחמאס מאמין שהם נלחמים בשם משהו בפעולות ההרסניות והמתועבות שלהם. אנחנו לא בסדר כשיש לנו עדיין חטופים שלא חזרו הביתה למשפחותיהם. אנחנו לא בסדר, ואנחנו לא הולכים להגיד שיש לשמור על קור רוח ונתנהג כאילו הכול בסדר. הכול לא בסדר!"

לישראל יש זכות להגן על עצמה - וזו הזכות שאנחנו מכירים. המאבק שלכם הוא המאבק שלנו. כאן בניו יורק יש לנו את הקהילה היהודית הגדולה ביותר מחוץ לישראל. זה המקום שקולנו צריך להישמע ולהדהד ברחבי כל המדינה. אנחנו לא נהיה בסדר עד שכל מי שאחראי למעשה הזה ישלם על מעשיו".
([לסרטון](#) של הנאום)

מילים: יהונתן גפן, לחן: מתי כספי

בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם וּבְסוֹף הַמַּדְבָּר
יֵשׁ מְקוֹם רְחוֹק מְלֵא פְּרָחֵי-בָר.
מְקוֹם קָטָן, עֲלוֹב וּמְשׁוּנָע
מְקוֹם רְחוֹק, מְקוֹם לְדָאָגָה.

אוֹמְרִים שֶׁמָּה שְׂיִיקְרָה
וְחוֹשְׁבִים עַל כָּל מָה שְׂקָרָה.
אֱלוֹהִים שֶׁמָּה יוֹשֵׁב וְרוֹאֶה
וְשׁוֹמֵר עַל כָּל מָה שְׂבָרָה.

אָסוּר לְקַטֹּף אֶת פְּרָחֵי-הַגֶּן
אָסוּר לְקַטֹּף אֶת פְּרָחֵי-הַגֶּן
וְדוֹאֵג וְדוֹאֵג נוֹרָא.

כל ישראל ערבים זה לזה סיפורם של החיילים הבודדים

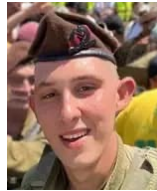
כ-7,000 חיילים וחיילות בודדים משרתים בצה"ל. למעלה ממחציתם עלו לישראל לבד (ללא הוריהם ומשפחתם), במיוחד כדי לתרום למען המדינה, מתוך ציונות אמיתית, ולמרות שלא היו מחויבים בניוס.

בהגנה על הישובים בטבח 7 באוקטובר נהרגו עשרה חיילים בודדים. שלשה נוספים בילו במסיבת הנובה ונרצחו שם. תקצר היריעה מלספר על כל הגיבורים הצעירים שאיבדו את חייהם. בחרנו לספר על אחדים מהם;

סמלת רוז לובין, ז"ל עלתה לישראל מאטלנטה בגיל 18 במסגרת גרעין צבר של הצופים. התגייסה והפכה לוחמת מג"ב. רפ"ק דור ביטון, מפקדה, סיפר: "היא התגוררה בקיבוץ סעד וב-7/10 הצטרפה לכיתת הכוננות, ושמרה בשער הכניסה לקיבוץ כדי שהמחבלים לא יחדרו פנימה. קיבוץ סעד ניצל הרבה בזכות כיתת הכוננות, והיא הייתה חלק מהצוות". כחודש לאחר מכן נהרגה רוז בפיגוע דקירה במזרח ירושלים. בת 20 הייתה במותה. רוז סיפרה שכבר בגיל חמש חלמה להיות לוחמת. היא זכתה להגשים את חלומה - הכי קרבי שאפשר.

סמל נתנאל יאנג, ז"ל חייל בודד מאנגליה, היה לוחם בגדוד 13 של גולני ואחד מ-41 ההרוגים מהגדוד במתקפת הטרור. המפקדת שלו סיפרה: "הוא היה אמור להגיע להרצות בפני חיילים חדשים על החשיבות של שירות צבאי קרבי. הוא חלם להגיע לעוקץ. נתנאל היה אדם מדהים". לאחר ששבו מהשבעה בירושלים, הגשימו הוריו של נתנאל את חלומם, ועלו לישראל מאנגליה.

סמ"ר בנימין לב, ז"ל בן למשפחה ישראלית-צרפתית, שחזר לישראל לפני הגיוס. בנימין שמר על אורח חיים חרדי ושירת כלוחם בפלוגת ח"ץ (חרדים צנחנים). מאחר שהתגייס אחרי גיל 21, היה אמור לשרת שנתיים ושחרורו נקבע לדצמבר 2023.

יהודית, אימו, סיפרה: "בבוקר שבת 7 באוקטובר ביקש המפקד שלו כמה מתנדבים מהיחידה שיגיעו לעזור בלחימה בדרום. הוא רצה שבנימין יהיה אחד מהם, משום שהיה צלף מצויין". בנימין נהרג מפגיעת כדור בקרבות בקיבוץ כפר עזה. בן 23 היה בנופלו.

רס"ל אמיר פישר, ז"ל עזב עם משפחתו את ישראל לגאנה כשהיה בן 6. בגיל 18 עלה לבדו לארץ. הוא עבר ימי סיירות וגיבושים, התגייס לצה"ל ומצא את מקומו ביחידת דובדבן. "הוא כל כך אהב את הצבא. נתן הכול בשביל המדינה שלו, ולחם בגבורה עד הרגע האחרון. אם הייתה לו את האופציה, הוא כנראה היה עושה שוב את הכול בדיוק אותו דבר", סיפרה ליאור, בת זוגו. בן 22 היה אמיר בנופלו.

החברה הישראלית מוקירה את החיילים הבודדים ומצדיעה להם. רבבות ישראלים מלווים את החיילים הבודדים בדרכם האחרונה. הם מגיעים להלוויות ולשבעות, ועוטפים את המשפחות שמגיעות מחו"ל, מוכות יגון וצער, באהבה.

*תמונות הנופלים לקוחות מאתר צה"ל

יתגדלך

ויתקדש שמה רבא

בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעְתָּהּ, וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיַקְרֵב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמְיִכוֹן וּבְחַיִּי דְכֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (הקהל והאבלים): אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא, יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

(לפי נוסח עדות המזרח):
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפְּאָה וְגִאָּלָה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרִיחַ וְהַצְּלָה, לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן.

11 ב-7 באוקטובר 2024 מלאה שנה בדיוק לאירועים המחרידים שטלטלו את עולמנו. היתה זו אחת השנים הקשות ביותר בתולדותינו. ובה בעת, שבנו וגילינו את כוחו של עם ישראל. העם הנפלא הזה, שבעת צרה מתאחד, מתגייס ונרתם לכל משימה. ההתגייסות של כל שכבות הציבור בישראל ובתפוצות למען המפונים והפצועים ולמען החיילים הייתה לא פחות ממופלאה.

ישראלים רבים ששהו בחו"ל מיהרו לחזור לישראל ולהצטרף ללוחמים.

רבים מהמתגוררים בתפוצות חיפשו כל דרך אפשרית לסייע. בגיוס תרומות, במשלוח של ציוד, בסיוע נפשי ובאינספור יוזמות אחרות.

אנחנו לא צריכים¹²

מילים: אבי קורן, לחן: שמואל אימברמן

כָּבֵר וְבָשׂוּ עֵינֵינוּ מִדְּמָעוֹת,
וּפְנֵי כָּבֵר נֹוֹתֵר אֵלֶם בְּלִי קוֹל.
מָה עוֹד נִבְקָשׁ, אֲמַר מָה עוֹד?
כִּמְעַט בִּקְשָׁנוּ לָנוּ אֶת הַכֹּל.

אֶת הַגֶּשֶׁם תָּנוּ רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵבִיב פָּזָר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתָנוּ שִׂיחָזֵר שׁוֹב לְבֵיתוֹ,
יֹוֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים.

כָּבֵר כְּאֵבֵנוּ אֶלֶף צִלְקוֹת,
עֲמַק בְּפָנִים הַסְתַּרְנוּ אֲנַחְהוּ.
כָּבֵר וְבָשׂוּ עֵינֵינוּ מִלְבָּכּוֹת,
אֲמַר שֶׁכָּבֵר עֲמַדְנוּ בַּמְבָּחָן.

אֶת הַגֶּשֶׁם תָּנוּ רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵבִיב פָּזָר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתָנוּ לָהּ לְהֵיוֹת שְׁנֵית אֶתוֹ,
יֹוֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים.

כָּבֵר כְּסִינֵנוּ תֵל וְעוֹד אֶחָד,
טְמַנּוּ אֶת לְבַבְנוּ בֵּין בְּרוּשִׁים.
עוֹד מְעַט תִּפְרָץ הָאֲנַחְהוּ,
קִבֵּל זֹאת כְּתַפְּלָה מְאוֹד אִישִׁית.

אֶת הַגֶּשֶׁם תָּנוּ רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאֵבִיב פָּזָר לָנוּ פְּרָחִים,
וְתָנוּ לָנוּ לְשׁוֹב וּלְרֵאוֹתוֹ,
יֹוֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים.

לפני זמן קצר חגגנו את ערב ראש השנה תשפ"ה.
בכל תחילת שנה, מזה מאות שנים, אומרים היהודים בכל
מקום בעולם: "תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה",
והשנה אנו מבקשים זאת ביתר שאת!

נישא תפילה לשובם הביתה של כל החטופים והחטופות,
עד האחרון שבהם. להחלמתם המלאה של הפצועים
והפצועות, לחזרתם בשלום של חיילינו וחיילותינו מכל
הגזרות. נישא תפילה לשלומה של מדינת ישראל,
מדינתנו היקרה והאהובה.

תפילה לשלומה של מדינת ישראל

צור ישראל וגואלו. בָּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, רֵאשִׁית צְמִיחַת גְּאֻלָּתָנוּ.
הִגֵּן עֲלֶיךָ בְּאֶבְרַת חֶסֶדְךָ, וּפְרֹשׁ עֲלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ
וּשְׁלַח אוֹרֶךָ וְאֲמַתְּךָ לְרֵאשִׁיָּהּ, שְׂרִיָּה וְיוֹעֲצִיָּה,
וְתִקְנֵם בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ חֲזַק אֶת יָדֵי מִגְנֵי אֶרֶץ קִדְשֶׁנוּ,
וְהִנְחִילֵם אֱלֹהֵינוּ יְשׁוּעָה וְעִסְרֵת נֶצְחוֹן תַּעֲטֶרֶם
וְנִתַּת שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ, וְשִׁמְחַת עוֹלָם לְיוֹשְׁבֵיהָ.
פָּקֵד נָא לְבַרְכָּהּ אֶת אֲחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֲרָצוֹת פְּזוּרֵיהֶם.
טַע בְּלִבֶּם אֶהְבֵּת צִיּוֹן וּמִי בְּהֵם מִכָּל עַמְּנוּ יְהִי אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וְיַעַל
לִירוּשָׁלַם עִירָה, אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֶיהָ.
הֲאֵצֶל מְרוֹחֶךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי אֲרָצְנוּ.
הִסֵּר מִקְרַבְנוּ שְׁנֵאָה וְאֵיבָה, קִנְיָה וְרִשְׁעוֹת.
וְטַע בְּלִבְנוּ אֶהְבָּה וְאֶחָוָה, שְׁלוֹם וְרַעוּת.
וְקוּמִים בְּמַהֲרָה חֲזוֹן נְבִיאֶךָ: "לֹא יֵשׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב,
וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה". (ישעיה ב').

הללויה

מילים ולחן: לאונרד כהן

Now I've heard there was a secret chord
That David played, and it pleased the Lord
But you don't really care for music, do you?
It goes like this
The fourth, the fifth
The minor fall, the major lift
The baffled king composing Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

Your faith was strong but you needed proof
You saw her bathing on the roof
Her beauty and the moonlight overthrew you
She tied you
To a kitchen chair
She broke your throne, and she cut your hair
And from your lips she drew the Hallelujah

Baby I have been here before
I know this room, I've walked this floor
I used to live alone before I knew you.
I've seen your flag on the marble arch
Love is not a victory march
It's a cold and it's a broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

There was a time you let me know
What's really going on below
But now you never show it to me, do you?
And remember when I moved in you
The holy dove was moving too
And every breath we drew was Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

You say I took the name in vain
I don't even know the name
But if I did, well really, what's it to you?
There's a blaze of light
In every word
It doesn't matter which you heard
The holy or the broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

I did my best, it wasn't much
I couldn't feel, so I tried to touch
I've told the truth, I didn't come to fool you
And even though
It all went wrong
I'll stand before the Lord of Song
With nothing on my tongue but Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah
Hallelujah, Hallelujah

את השיר "כנפי רוח" כתב הרב קוק. מילותיו מדברות על כך שעל בני האדם לשאוף תמיד למעלה. לעלות ולהתעלות. להאמין בכוחם. ואם יאמינו, יישאו אותם כוחותיהם מעלה מעלה כמו הרוח.

כנפי רוח

מילים: הרב קוק, לחן: אביגיל עוזיאל עמר

בן אדם

עלה למעלה, עלה.

כי כח עז לך,
יש לך כנפי רוח,
כנפי נשרים אבירים.

אל תכחש בם,
פן יכחשו לך.

דרוש אותם, דרוש בן אדם
וימצאו לך מיד.

בת אדם

עלי למעלה, עלי.

כי כח עז לך,
יש לך כנפי רוח,
כנפי נשרים אבירים.

אל תכחשי בם,
פן יכחשו לך.

דרשי אותם, דרשי בת אדם
וימצאו לך מיד.

בני אדם

עלו למעלה, עלו.

כי כח עז לכם,
יש לכם כנפי רוח,
כנפי נשרים אבירים.

אל תכחשו בם,
פן יכחשו לכם.

דרשו אותם, דרשו בני אדם
וימצאו לכם מיד.

בני נצרים על גבול מצרים,
שבים ליישוב
צלמת: עדי ירחי

פרק כ"ז בתהילים מסתיים בפסוק "קווה אל ה' חֲזַק וַיֵּאֱמָץ לְבָבְךָ וְקוּוֹה אֶל ה'".
אין לנו אלא לקוות. לקוות לימים טובים יותר. כי אין למעלה מן התקווה.

לו יהי

מילים ולחן: נעמי שמר

עוד יש מפרש לבן באופק
מול ענן שחור כבד
כל שנבקש לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד
כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי
אנא - לו יהי
כל שנבקש לו יהי.

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תופים
כל שנבקש לו יהי
לו תישמע בתוך כל אלה
גם תפילה אחת מפי
כל שנבקש לו יהי

לו יהי לו יהי.....

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום
כל שנבקש לו יהי.
זה סוף הקיץ סוף הדרך
תן להם לשוב הלום
כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

ואם פתאום יזרח מאופל
על ראשנו אור כוכב
כל שנבקש לו יהי.
אז תן שלוה ותן גם כוח
לכל אלה שנאהב
כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

התקווה

כָּל עוֹד בְּלִבְבִי פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמִיָּה
וּלְפָאֲתַי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוד לא אֶבְדָּה תקוותנו
התקווה בת שְׁנוֹת אֲלֵפִים
להיות עם חֶפְשִׁי בְּאַרְצֵנוּ
אַרְץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

שדות קיבוץ כפר-עזה. צלם: רביע באשא

ההסתדרות הציונית העולמית
המחלקה לארגון
וקשר עם ישראלים בתפוצות

יזום והפקת התכנית: המחלקה לארגון וקשר עם ישראלים בתפוצות, ההסתדרות הציונית העולמית
עריכה ראשית: גוסטי יהושע-ברוורמן - ראשת המחלקה, יניב נחמיאס - מנהל המחלקה
כתיבה, עריכה והפקה: אראלה ורסנו גורן **סיוע בפיתוח תוכן:** ליאור שניא, יהב ברנע, אוראל שיינין **הגהה לשונית:** זאב קינן
החוברת הופקה לצרכים פנימיים בלבד

מיגון לניגון - מעגל שיח

לפני או אחרי קיום הטקס "מיגון לניגון" אפשר לקיים מעגל שיח מונחה למבוגרים, שבו נשוחח על נושאים המשיקים לאירועי 7 באוקטובר, באמצעות טקסטים. לקיום מפגש מסוג זה יש לדאוג מראש לפינה שקטה שמתאימה להתכנסות במעגל, להדפיס את הטקסטים על דפים בכמות המשתתפים המשווערת ולקבוע מנחה שמנוסה בהנחיית תוכן.

- מהי החוויה שלכם כישראלים/יהודים שחיים מחוץ לישראל בתקופת מלחמה?
- האם יש דברים שנראים אחרת בהיותכם מחוץ לישראל?

בנוסף או במקום קריאת הקטע של ליאת פרנקו, אפשר לצפות בסרטון שערכו בכאן 11 ב-19/10/2023, שמביא לקט של עדויות של ישראלים שגרים במדינות שונות בעולם - **לסרטון**. (הסרטון ארוך, מומלץ לקצר ולקחת קטעים נבחרים ממנו). (אותן שאלות מתאימות לדיון אחרי הצפייה בסרט).

שהר הזיכרון יזכור במקומי / יהודה עמיחי

שְהַר הַזִּיכָרוֹן יִזְכֹּר בְּמִקוּמִי,
זֶה תִּפְקִידוֹ. שְהַנֵּן לְזָכַר יִזְכֹּר,
שְהַרְחוֹב עַל שֵׁם יִזְכֹּר,
שְהַבְנִיין הַיְדוּעַ יִזְכֹּר,
שְבֵיית הַתְּפִלָּה עַל שֵׁם אֱלוֹהִים יִזְכֹּר,
שְסַפֵּר הַתּוֹרָה הַמִּתְנַלְנֵל יִזְכֹּר,
שְהַיְזָכֵר יִזְכֹּר. שְהַדְגִלִים יִזְכֹּרוּ,
הַתְּכַרְכִּים הַצְּבָעוֹנִיִים שֶׁל הַהִיסְטוֹרִיָה, אֲשֶׁר
הַגּוֹפִים שְעֵטְפוּ הֶפְכוּ אֲבָק. שְהַאֲבֵק יִזְכֹּר.
שְהַאֲשָׁפָה תִיזְכֹּר בְּשַׁעַר. שְהַשְׁלִיָה תִיזְכֹּר.
שְחִיית הַשְּׂדָה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יִאֲכְלוּ יִזְכֹּרוּ,
שְכָלֵם יִזְכֹּרוּ. כְּדִי שְאֻכַל לְנוּחַ.

- מה הזיכרון הכי חזק שלך מה-7 באוקטובר?
- האם אתם שותפים לתחושה שהעיסוק בזיכרון מתיש? אולי נכון להימנע ככל האפשר מהעיסוק בזיכרון ובהנצחה?
- במה שונה (או אולי אין כל הבדל) הזיכרון "מרחוק" לזיכרון כשאתה שם?

ישראלית בגולה / ליאת פרנקו

להיות ישראלית בגולה זה לנסות לשחק "שגרה" כשהתודעה במלחמה. זה להסיע, להביא, להחזיר, לבצע משימות "על אוטומט" כשהגוף במלחמה. כל תא ותא בגוף נמצאים במתח 24/7. יום רודף יום. המספרים עולים. הימים עוברים. ואת על אוטומט.

זה לרצות לצעוק שכולם ידעו מה קורה אצלך בבית, אבל לשתוק.

זה לענות לשאלות של "המשפחה בסדר?" בתשובה לקונית - "הבית שלי לא בסדר". לא לנשום, להיחנק מדמעות. ...ככה זה להיות ישראלי

...זה להתרגש מכל זר שמביע תמיכה. שמחייך אלייך בעיניים טובות. ששואל איך את מרגישה. להוקיר על זה תודה תודה תודה.

זה לחפש בכל רגע עוד מיידע, ועוד נתון, ולהרגיש ריקנות כל פעם שאת לא מחוברת. העצים במקומם. השמש זורחת. אנשים מחייכים. אבל הבית שלך בסכנה. לנסות למלא את הפער בתקווה. "יהיה בסדר" ולהבין שזה הכי ישראלי שיש. זה להיות ישראלית בגולה.

זה לרצות לעזור, להיות משמעותי. לקבל עשרות הודעות. עשרות קבוצות. עשרות מיזמים. לחשוך. שלא יעבור לאויב. להתחבר רק למי שאתה מכיר.

...להיות ישראלית בגולה זה להיות בתודעת מלחמה אבל מורדמת. מושתקת. כואבת. לבד. זה לראות ישראלית אחרת ולחבק אותה, בלי מילים. אנחנו מרגישות אותו דבר. להיות ישראלית בגולה זה לצעוק לאחים ולאחיות שלנו בארץ שאנחנו שם. בדיוק כמוהם. מפחדים, מקווים. ואיתם. פשוט רק רחוקים.